

Lucka dala na tácky dva lívance a placky.
Ucítíl to malý Macek, hop – a hupnul na ten tácek.
Je tu Micka, volá: „Macku, dej mi také jednu placku!“

Otec chytil na udici lína, cejna a bělici.
Venca chytal, chtěl mít víc a nechytíl vůbec nic.

Macku, Macku, Macínku, dej bolavou pacinku!
Medicínu a lék máme, hned je na tvou packu dáme.
Medicína má tu moc, jde nemocným na pomoc.

Máma dala na polici tácky, cedník a poklici.
Na ovoce tácky má, na ně něco dětem dá.

Slávek doma svátek slaví, vysoký dům z kostek staví.
Kostky nosí pejsek malý, do stavby se oba dali.

Na návsi se pasou husy, jsou to samé velké kusy.
Na návsi je pastvy kus, tam se pase hejno hus.

Standa dnes hnát musí housata i husy.
Jde na pastvu pod lesem, vodu mu tam donesem.

Dnes je venku samý sníh, pojedeme na saních.
Postavíme sněhuláka, vysokého, to nás láká.
Sněhulák se musí smát, nikdo se ho nesmí bát.

V celém domě maso voní, u nás je dnes posvícení.
Standa se dá do husy, kousek masa okusí.
Náhle zmizí jeho husa, leskne se mu jenom pusa.

Honza vozí po chodníku malou Zuzku ve vozíku.
Honza letí jako blázen, Zuzka padá z vozu na zem.
Ze země se Zuzka zvedne, k vozíku jde, znovu sedne.
Pak zavolá: „Honzíku, zvolna jeď můj koníku!“

Vít má zelí na voze, nám ho veze i koze.
Zelí veze domů Vít, zelňačku z něj budem mít.

Cínovní vojáci co máte na práci?
Cupete: cupy, cup, do krabice dupy, dup!

Co to cinká za vesnicí? Kluci jedou po silnici.
Hop, koníčku, cinky, cinky, ať jsme doma u maminky.
Venku bude vánice, kluci už jsou s postýlce.

Cihly, cement, vápno, písek, na co je to zedníci?
Vystavíme z cihel domy, celou novou silnici.

Kocourek a Micka, hledí kde je klícka.
Tam v té kleci něco je, co jim nedá pokoje.

To jsou kluci jako buci, kluci z Úpice,
pochodují po silnici, honí slepice.
To jsou kluci jako buci ze Svatoňovic,
pochodují po silnici, nebojí se nic.

Byl jeden švec, měl divnou věc:
velikou pec, na peci klec.
V té kleci slepici, krmil ji pšenicí.
Každý den z klece vypadlo vejce.

Sova sedí sama v lese, ve dne spí a nepohne se.
V noci houká „Vstávej, sýčku!“
Potom spolu při měsíčku slídí po lese.
Když se měsíc za les schová, očima si svítí sova,
jídlo shánět začíná.
Pak se sýčkem místo spaní zasedají ke snídani.
To je hostina.

Máme maso na míse, kdo si sedne, nají se,
maso jíme, to se máme! To si dneska pochutnáme.

Autobus, autobus, zajel ve vsi hejno hus.
Zajel ve vsi hejno husí, teď ty husy platit musí,
autobus, autobus, bude platit hejno hus.

V hospodě jsou hosté, honem na stůl noste:
salám, maso, sekanou, ať od stolu nevstanou“

Pekař nosí housky v městě, kominík mu stojí v cestě.
Jdi mi z cesty kominíku, zabílím tě na nosíku!
Jdi mi z cesty pekaři, začerním tě na tváři!

Za lesem je zámek, na něm zlatá báň,
v zámku Zlatovláska, hlídá ji zlá saň.
Honza zlou saň zabil, princeznu si vzal,
a tak se stal z Honzy, v zlatém zámku král.

